

INKIJKVERSIE SCRIPT

Samenvatting van:

Leuk, dat doen we...!

Voor 3 vrouwen en 2 mannen.

Tijdsduur: ca. 60 minuten

Er wordt door een groepje vrijwilligers van een verzorgingstehuis voor de bewoners een feestmiddag georganiseerd.

Zij komen bij elkaar om deze middag met elkaar te bespreken. Dit zorgt voor veel verwickelingen, omdat de jongste vrouw van het stel (Lonneke) steeds overhoop ligt met de oudste dame van het stel. Deze Gerda wil alleen maar haar zin doordrijven. En wil dat er die middag alleen maar gebeurt, waarvan zij vindt dat dat het beste is voor de bewoners van het tehuis. Voor het publiek is dit allemaal hoogst amusant. Soms zelfs hilarisch.

Lonneke komt met het idee om een vrolijke sketch te schrijven en dat dan die middag voor de bewoners op te voeren. Ze stelt voor dat het hele groepje in de sketch meespeelt. Zelf neemt ze de regie voor haar rekening. Hier is Gerda het natuurlijk totaal niet mee eens. Maar ze verschijnt wel op de eerste repetitiemiddag. Daar wordt haar, op een geraffineerde wijze de rol van de *dokter* (die héél deftig moet praten) opgedrongen.

In het *derde bedrijf* wordt de sketch opgevoerd. Er zit een vreselijk leuke clou aan het eind, waarna het stuk gelijk is afgelopen.

De auteur van dit stuk (***Peter van den Bijlaardt***) heeft nog een toneelstuk geschreven, dat tijdens het *eerste bedrijf* precies eender is als dit stuk. Maar in dit stuk wordt echter geen sketch gespeeld.

Lonneke, die in dit stuk Anneke heet, komt met het idee om een zangkoor uit te nodigen. Dit koor zingt in het *derde bedrijf* een gedeelte van hun hun repertoire. Om daarna te vervolgen met Oud Hollandse liedjes, waarbij het publiek mee kan zingen.

Met dit idee is Gerda, die in dit stuk Carla heet het uiteraard totaal niet mee eens. Zij wil liederen van Schubert zingen. Bij de bespreking hierover, waarbij ook nog 2 dames van het zangkoor aanwezig zijn volgen dan allerlei toestanden, die hoogst amusant zijn, soms zelfs hilarisch.

Dit stuk heet: ***Zingen maakt een mens gelukkig...!***

Hier komen 5 vrouwen en 2 mannen in voor. (heeft men geen 5 vrouwen in de vereniging, dan kan men ook 2 koorleden vragen, hun eigen rollen te spelen. Tenslotte zijn het maar kleine rolletjes).

Tijdsduur: ca. 60 minuten

**Een vrolijk stuk
Van ca. 60 minuten**

**in 3 bedrijven
voor 3 vrouwen en 2 mannen**

Alle rollen
kunnen worden gespeeld door spelers
van **30** tot **65** jaar...!

Titel:

Leuk, dat doen we...!

Door

Peter van den Bijllaardt

DE SPELERS:

Marga Aardige vrouw. Ze heeft een klein beetje de leiding van de groep vrijwilliger, die een vrolijke avond voor de bewoners gaan verzorgen. Ze probeert constant de goeie vrede te bewaren.

Johan Gemoedelijk type. Is niet gauw kwaad te krijgen. Woont bij Marga in.

Gerda Chagrijnig mens. Heeft een uitgesproken hekel aan Anneke. Keurt alles van haar af en probeert alleen maar haar eigen zin door te drijven. Ze praat een beetje deftig.

Vincent Is vroeger danser geweest. Is daardoor extravagant gekleed en praat met een zachte slepende stem.

Lonneke De jongste van het stel. Tevens de brutaalste. Woont ook bij Marga in. Houdt ervan Gerda te jennen. Goed gevoel voor humor. Heeft tijdens het eerste bedrijf de wekelijkse keukencorvee. Zij komt op het idee om een kort toneelstukje te schrijven, te gaan regisseren en dat met de anderen op te voeren.

Hoe ziet het TONEEL eruit...

Dit stuk leent er zich uitstekend voor om op een klein toneel gespeeld te worden. Een decor is ook niet nodig, men kan het gerust in de gordijnen spelen.

Tijdens het **1e en 2e bedrijf** is het tafereel een **Huiskamer!** En omdat het na de pauze veranderd in het **podium van het verzorgingstehuis** doet men er goed aan het toneel als **huiskamer** heel eenvoudig aan te kleden.

Men komt op en gaat af via de zijkant.

DE HUISKAMER

Men plaatst aan de achterkant een klein kastje, waarop men een schaal met fruit en een mooi kunstwerk zet.

Links uit het midden zet men in een halve waaier enkele gewone stoelen neer. Clubfauteuils is mooier, maar hou er rekening mee dat deze meubels er in het derde bedrijf weer afgehaald moeten worden. Tussen de stoelen staat een kleine salontafel. Daarop staat een dienblad, waarop een koffiekant en 5 kop en schotels,

melk en suiker. Ernaast staat een schaaltje met koekjes. Onder de tafel liggen (lekker slordig door elkaar...) wat weektijdschriften en een krant.

Rechts zet men een lange staande plantenbak, die in het **derde bedrijf** (als de **sketch** wordt gespeeld) de ludieke afscheiding wordt tussen de dokterskamer en wachtkamer. In die wachtkamer staat ook de salontafel en de bladen liggen er dan op.

DE KLEDING

Iedereen speelt in kleding waarin men zich lekker voelt. Alleen als het belangrijk voor het stuk is geef ik een indicatie wat men in die situatie het best kan dragen.

BIJZONDERHEDEN

Lonneke doet aan het begin van het 2e bedrijf een playbacknummer. Uiteraard mag ze zelf kiezen wel nummer ze doet.

Johan of Vincent (wie daar het beste in is...!) gaat begin **derde bedrijf** achterin de zaal staan en reageert (als bewoner van het tehuis) met een rauwe stem op de **welkomstspeech** van **Marga**.

Lonneke zit op de eerste rij (als bewoner van het tehuis) en doet een leuk vrouwenstemmetje.

ENKELE SCENES UIT HET EERSTE BEDRIJF

JOHAN: Ja, natuurlijk is er koffie. *(begint koffie voor Gerda in te schenken)* Ik wist toch dat jullie zouden komen. *(zet de kop voor haar neer)*

GERDA: *(kijkt, met een petit fourtje in haar hand, in het rond)* Waarom heb je geen gebaksschoteltjes?

JOHAN: Ja, ik wist toch niet dat jij gebak mee zou nemen. En zo'n klein gevalletje stop je toch in één keer in je mond.

GERDA: *(licht verontwaardigd)* Een petit fourtje stop je niet in één keer in je mond. Die zet je keurig op een gebaksschoteltje en die eet je dan met een klein vorkje. *(zucht overdreven diep)* We gaan onze dure petit fourtjes toch zeker niet met onze handen eten. *(ze zet het petit fourtje terug in het doosje. Zuchtend)* Ik ga wel even schoteltjes halen. *(af)*

JOHAN: Wat 'n gedoe om zo'n onnozel minigebakje zeg. *(pakt een petit fourtje)* Moet je zien hé?... *(zachtjes lachend)* Als je 'm niet stevig beet houdt fladdert ie weg. *(hij hapt in één keer het halve gebakje weg)*

LONNEKE: *(op. Gekleed in badjas en pluche dierenkopslippers. Haar haren overdreven in de war. Ze krabt zich woest op haar hoofd en gaapt er schaamteloos bij)* Ha lekker, koffie. *(gaat zitten en schenkt koffie in)*

JOHAN: *(beetje onhoorbaar, omdat hij zijn mond nog vol heeft)* Ja, die heb ik gezet. Terwijl het jouw beurt is van de week, schatje. De hele vaat staat ook nog op het aanrecht. *(hij stopt de rest van het petit fourtje in zijn mond)*

LONNEKE: Wat eet jij nou?

JOHAN: *(weer met volle mond)* O, niets bijzonders. Gerda is langs een mini bakkertje geweest.

LONNEKE: *(ziet het gebaksdoosje en kijkt erin)* O, lekker hé. *(pakt een petit fourtje, stopt die in één keer in haar mond en gaat die flink onderuitgezakt opeten)*

JOHAN: *(schiets in de lach)* Ja zo kan je er nooit van genieten.

GERDA: *(op met 5 gebaksbordjes en vorkjes. Zo gauw ze Lonneke ziet)* De keuken ziet er weer vréééselijk uit. *(tot Johan)* Zij heeft zeker weer weekcorvee? Deze schoteltjes heb ik eerst moeten afwassen. *(ziet dan de volle mond van Lonneke. Grote ogen)* Jij hebt toch niet aan mijn petit fourtjes gezeten hè? *(kijkt tijdens deze zin in het doosje en kijkt Johan met grote ogen aan)* Heb jij haar 2 van deze heerlijke petit fourtjes op laten eten, Johan?

LONNEKE: *(schudt verontwaardigd haar hoofd en begint te slikken.)*

Dan, nog steeds ietsje onhoorbaar) Ik heb er maar één op hoor.

JOHAN: *(als Gerda hem vragend aankijkt steekt hij met een gemaakt beschaamd gezicht zijn vinger omhoog)* En ik heb die andere genomen, Gerda.

GERDA: *(zucht overdreven)* Maar kon je dan niet wachten tot ik met de schoteltjes terug was? *(ze gaat zitten, zet een petit fourtje op een schoteltje en twijfelt, zet hem dan weer terug in de doos en zet een ander op het schoteltje)* Of zal ik... *(wijst in het doosje, trekt een ongeduldig gezicht)* Hè, ik vind 't maar moeilijk hoor.

LONNEKE: Nou, ik niet. Ik vind ze allemaal even lekker.

GERDA: *(als Lonneke weer in de doos wil graaien schuift ze het doosje bij haar vandaan)* Jij hébt er al een gehad.

LONNEKE: Op één been kan een mens niet lopen. *(ze doet nu moeite bij het doosje te komen)*

GERDA: *(verschuift het zo onhandig dat het op de grond valt. En omdat ze het deksel heeft opengelaten rolt er (mínstens...?) één uit. Ze is nu laaiend)* Moet je nou toch eens zien, nu liggen ze op de grond en dat is allemaal jou schuld.

LONNEKE: Míjn schuld? Jij bent zo bijdehand die doos op de grond te duvelen hoor, ík niet!

GERDA: *(stemverheffing)* Maar omdat jij zo hebberig bent er nog een te willen.

MARGA: *(komt tegelijk met deze zin op en gaat er dwars doorheen. Ze draagt iets gemakkelijks. In haar handen heeft ze een doos met tompoezen)* Wat is hier nou allemaal aan de hand?

GERDA: Lonneke heeft mijn petit fourtjes op de grond gegooid.

LONNEKE: Helemaal niet, dat heeft ze zelf gedaan.

MARGA: Ik ben net in de keuken geweest, Lonneke.

LONNEKE: *(overdreven luchtig)* O ja? Én... genoten van het uitzicht?

MARGA: Nee, helemaal niet. Kan jij je nog herinneren wat we hebben afgesproken toen jij hier bij ons kwam wonen?

LONNEKE: Ja, dat ik ook een deel van de kosten op me zou nemen.

JOHAN: *(lacht zachtjes)* Ik ben bang dat Marga iets anders bedoelt, lieverd.

GERDA: Ja, en ik denk dat dat met het weekcorvee te maken heeft. *(kijkt Marga vragend aan)*

MARGA: Inderdaad. De afspraak is dat degene die weekcorvee heeft er voor zorgt dat iedereen de volgende morgen kan pakken wat hij wil.

LONNEKE: Nou, dat kan hij toch.

MARGA: Ja, maar het moet dan wel schoon zijn.

LONNEKE: O dat. Ja, wie daar op let is een kniesoor. Weet je wat, als ik m'n koffie op heb ga ik aan de vaat beginnen. Zonder koffie 's ochtends ben ik maar een half mens. *(wijst)* Is dat gebak?

MARGA: Ja, ik heb tompoezen voor bij de koffie gehaald. *(kijkt Gerda glimlachend aan)* Maar er is me al iemand voor geweest.

GERDA: *(beetje verongelijkt)* Ja, ik dacht, ik breng wat lekkers mee.

LONNEKE: O, ik ben dól op tompoezen. *(ze wil de doos van Marga afpakken)*

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET EERSTE BEDRIJF

VINCENT: *(op. En omdat hij danser is geweest zie hij er een beetje extravagant gekleed uit)* O lekker, koffie. Daar ben ik aan toe. *(gaat, overdreven de vouwen van zijn broek in de gaten houdend, keurig netjes zitten. Veegt af en toe een onzichtbaar stofje van zijn kleding)*

JOHAN: Hier je koffie Vincent. *(zet de kop voor hem neer)*

VINCENT: O, je bent een schat, lieverd. En d'r is gebak zie ik. *(pakt de doos met tompoezen)* O, lekker tompoezen. Mag ik er een?

MARGA: Ja natuurlijk, ze staan ervoor. *(Vincent zet er een op een schoteltje)*

GERDA: *(is lichtjes gepikeerd)* Ik heb petit fourtjes meegenomen, Vincent. *(wijst naar de petit fourtjes)*

VINCENT: O lekker, die neem ik bij mijn tweede kopje. *(hij likt eerst de room van de tompoes, trekt dan de bovenkant er vanaf en begint er dan heel voorzichtig van te eten)*

MARGA: Nou jongens, vertel op, heeft één van jullie al een goed idee?

JOHAN: *(die net een hap wilde nemen)* Je doelt op de feestmiddag, neem ik aan.

MARGA: Ja, waar anders op? Daar zitten we hier voor.

JOHAN: Nee, ik heb nog geen goed idee. *(neemt weer een hap)*

GERDA: We moeten er een middagje van leuke liedjes van maken.

LONNEKE: Ja, da's 'n goed idee. *(begint heel vals het lied: 'ALLE DUIVEN OP DE DAM, 'SJA-LA-LA-LÍE -SJA-LA-LA-LÁ' - te zingen)*

GERDA: *(Johan kijkt haar lachend aan. Marga schiet in de lach. Vincent proest het uit en slaat meteen zijn hand voor de mond, omdat die vol met 'tompoes' zit... Gerda kijkt de anderen zuchtend en met een geïrriteerd uiterlijk aan. Bij de laatste 'SJA-LA-LA-LÍE -SJA-LA-LA-LÁ' grijpt ze in)* Ja, dat soort liedjes bedoel ik natuurlijk niet. Ik heb thuis prachtige liederen van Schubert liggen.

VINCENT: Ik wil me er natuurlijk niet mee bemoeien schat, maar moet je voor zoiets niet een beetje muzikaal geschoold zijn?

GERDA: Onzin. Ik kan het toch ook.

JOHAN: Ja, maar jij hebt op het conservatorium gezeten.

MARGA: En ik kan al helemaal niet zingen.

GERDA: Geeft niks. De meeste bewoners van het tehuis zijn zo doof als een kwartel. En we gaan natuurlijk oefenen. Eerst met muziek op mijn CD speler en op de avond zelf moeten we natuurlijk een klein kamerorkestje hebben.

MARGA: *(met nadruk)* Lieve schat?... Heb jij éinig idee wat zo'n kléin kamerorkestje voor zo'n middag vraagt?

GERDA: Och, met dat soort mensen valt te praten.

MARGA: Gérdá... *(ze kijkt haar doordringend aan)* er ís... helemaal geen geld voor die feestmiddag.

GERDA: Ja, en dat vínd ik me toch raar! Als je toch een gezellig middagje voor je bewoners wil houden dan heb je daar toch een bepaald bedrag voor over.

MARGA: Maar ze hébben daar in dat tehuis helemaal geen geld Gerda. Als er daar iets kapot gaat moeten ze alle endjes aan elkaar knopen om het te laten repareren.

JOHAN: Ik kan natuurlijk een paar vrolijke deuntjes op mijn blokfluit blazen.

MARGA: Maar dat heb je vorig jaar ook al gedaan Johan.

GERDA: Ja en daar waren die bewoners helemaal niet blij mee.

LONNEKE: Nee, toen jij je versjes op zei stonden ze te springen en te juichen.

GERDA: *(is zwaar beledigd)* Er werd heel behoorlijk voor mijn voordrachten geapplaudisseerd.

LONNEKE: *(iets zachter, maar wel hoorbaar)* Ja, uit beleefdheid. *(Vincent schiet meteen weer in de lach en houdt zijn hand voor de mond. Gerda wil reageren, maar bedenkt zich)*

MARGA: Hebben jullie dan helemaal geen enkel idee? Jullie hebben er de hele week voor gehad iets leuks te verzinnen.

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET EERSTE BEDRIJF

MARGA: Goed dan. Vertel ons je goeie idee dan maar Lonneke. *(Gerda snuift overdreven hard)*

LONNEKE: *(kijkt Gerda heel even vernietigend aan en is dan meteen weer vrolijk. Slikt overdreven een stuk tompoes weg)* Als we nu eens een sketch opvoerden?

GERDA: *(trekt een vreselijk vies gezicht)* Een skétch?

LONNEKE: *(stelt met grote vragende ogen de vraag aan Marga)*

Gaat zij er de hele tijd doorheen kletsen?

MARGA: Laat Lonneke uitvertellen Gerda. *(Gerda snuift weer hard)*

Wat is een skétch?

LONNEKE: Nou... dat weet je toch wel, dat is 'n kort vrolijk toneelstukje. Dan kunnen de bewoners van dat tehuis tenminste lachen.

GERDA: Ja, ons úitlachen bedoel je.

MARGA: *(terwijl ze naar Johan en Vincent kijkt)* Ik vind dit nog helemaal niet zo'n slecht idee. *(Lonneke kijkt Gerda met een triomfantelijke grijns aan)*

VINCENT: Dat heb ik vroeger wel eens gedaan.

JOHAN: Écht?

VINCENT: Ja, toen ik 10 was. Tussen de schuifdeuren. Mijn ooms en tantes waren laaiend enthousiast. Vooral één bepaalde oom.

JOHAN: Waar ging dat dan over?

VINCENT: O, dat weet ik niet meer. Maar ze lagen wel dubbel van het lachen.

MARGA: En deed je dat in je eentje?

VINCENT: Welnee, met mijn nichtjes en neefjes. Één was er een prinses. *(schiet in de lach)* O ja, nou weet ik 't weer. Ik was de prins die in een kikker was veranderd. Een van mijn nichtjes moest mij kussen, zodat ik weer een prins kon worden. Ik werd dan weer zogenaamd omgetoverd.

GERDA: Ómgetoverd?

VINCENT: Ja, als prins. De lelijke heks had mij in een kikker veranderd en zij moest mij dan kussen om de betovering te verbreken. Maar dat wilde ze niet doen.

LONNEKE: *(zachtjes lachend)* Dus jij bleef een kikker.

VINCENT: Nee, dat kon ook niet, want dan zou dat sprookje niet goed eindigen.

MARGA: Wat heb jullie dan gedaan?

VINCENT: *(lachend)* We hebben een compromis afgesproken. Zij heeft me op m'n wang gezoend.

GERDA: En was dat voldoende?

LONNEKE: In sprookjes is alles mogelijk.

VINCENT: Maar mijn oom begon te roepen dat ze me op mijn kikkerbek moest zoenen. Maar die was toen al dronken.

GERDA: Die kikker?

VINCENT: Nee, mijn óóm!

GERDA: O... Én?

VINCENT: Wat bedoel je? Én?

GERDA: Nou... hééft ze je nou op je mond gezoend of niet?

VINCENT: Ik geloof het wel. Maar het was de kortste zoen uit m'n leven. *(lachend)* En toen kreeg ik mijn kikkerkop nog niet af ook. Mijn oom kreeg hier de slappe lach van en dat duurde bijna 5 minuten.

GERDA: Wát? Wát duurde 5 minuten?

VINCENT: Dat mijn óóm was uitgelachen!

LONNEKE: Ja, lachen natuurlijk.

VINCENT: Die arme man lag op de grond te buikschudden.

MARGA: Nou, dan moeten we dat sprookje ook op die feestmiddag opvoeren. Da's gegarandeerd lachen voor die oudjes.

LONNEKE: *(lachend)* Speel ik voor kikker.

VINCENT: *(lachend)* Ach, mag ik dan die prinses zijn?

GERDA: Welja, ga de rollen maar alvast verdelen.

LONNEKE: Ik stel voor dat Gerda dan de grote boze wolf speelt. *(iedereen lacht uitbundig. Gerda kijkt uiteraard chagrijnig)*

VINCENT: Ja, die deed er ook in mee. Dat was mijn oudste neef en die kreeg zijn kop ook al niet af.

MARGA: Één ding is duidelijk, alle dierenkoppen waren te klein ingekocht. *(iedereen op Gerda na lacht uitbundig)*

LONNEKE: Wat voor rollen deden er nog meer in mee?

VINCENT: Ja, wacht nou even... 't Is allemaal zo lang geleden. *(denkt overdreven diep na)*

JOHAN: Nou, je schijnt er anders nog een boel van te herinneren.

VINCENT: De héks. Er deed ook nog een héks in mee.

LONNEKE: Dan stel ik voor dat Gerda de heks speelt. *(iedereen op Gerda na lacht uitbundig)*

GERDA: Ik kan hier helemaal niet om lachen.

JOHAN: *(nog een beetje nalachend)* Maar we kunnen voor die bewoners toch geen spróókje gaan spelen.

GERDA: Éindelijk zegt er iemand iets verstandigs.

MARGA: *(nog een beetje nalachend)* Nu ik er over nadenk... 't Is natuurlijk wel kinderachtig om een sprookje voor deze ouwe mensen op te voeren.

VINCENT: Als we nou eens een sketch kopen.

MARGA: Vincent... Lieve schat. Er...ís... géén... géld!

VINCENT: O ja... Was ik even vergeten. Sorry.

LONNEKE: Ik kan er een schrijven. *(iedereen kijkt haar verrast aan)* Ja, als ik me even kwaad maak heb ik volgende week een sketch op papier staan.

MARGA: Kan jij dat dan?

LONNEKE: Is voor mij een fluitje van een cent. Heb ik vroeger op

school ook gedaan.

GERDA: *(snuift hard)* Da's 30/40/50 jaar geleden.

LONNEKE: *(ijskoud)* Nee Gerda, ik ben nog niet zo stokoud als jij. *(tot de anderen)* Op de middelbare school hadden we een cabaretgroepje. We traden daar viermaal per jaar op.

JOHAN: Ik val van de ene verbazing in de ander.

VINCENT: *(tot Marga)* Wist jij dat?

LONNEKE: Jullie weten nog zo'n boel niet van me. Ik zit b'arstensvol met gaven.

ENKELE SCENES UIT HET TWEEDE BEDRIJF

Men hoort Lonneke achter het **DOEK** zingen. *(het nummer mag zij zelf uitzoeken)* Hard en ontzettend vals...! Ze gaat, terwijl het **DOEK** langzaam open. Ze gaat door met haar nummer. *(ze is gekleed in spijkerbroek en T-shirt, waarop een grappige afbeelding staat)* Ze heeft een grote dikke *(half afgekloven...)* kaneelstok in haar hand, die ze als microfoon gebruikt.

Johan komt na zo'n 45 seconden op. Zelfde joggingpak aan. Hij kijkt even verbaasd naar Lonneke en zet dan in één keer de muziek uit.

LONNEKE: *(Stopt gelijk met zingen en kijkt hem verontwaardigd aan)* Wat doe jij nou?

JOHAN: Ik zet die herrie af.

LONNEKE: *(nog steeds verontwaardigd)* Maar ik ben aan het oefenen. *(Johan kijkt haar niet begrijpend aan)* Ja, als er iets uitvalt.

JOHAN: Als er iets...úitvalt?

LONNEKE: Já! Op die feestmiddag.

JOHAN: En daar ben jij voor aan het oefenen. *(Lonneke knikt hem met een brede grijns toe. Hij snapt het nog steeds niet en zegt onnozel):* Voor het geval... als er wat eh... uitvalt.

LONNEKE: *(wijst Johan met haar kaneelstok aan)* Júist! Jij hebt 't helemaal door.

JOHAN: *(gaat zitten)* Nee, ik heb helemaal niks door. Maar ik neem aan dat jij me dat nu gaat uitleggen.

LONNEKE: *(schiet in de lach)* Nou ja, als er iets uitvalt val ik ín. *(JOHAN: knikt met een uiterlijk van: ja-hoor-het-is-goed-met-je)* Als er bijvoorbeeld iemand opeens ziek wordt. En diegene kan die middag niet. Dan val ik voor die persoon in. *(brede grijns)* Zodat die mensen toch nog een leuke middag hebben, begrijp je? Vind je dat

geen geweldig goed idee van me? *(gaat zitten en knauwt van de kaneelstok)*

JOHAN: Nóu! 't Is dat ik zit anders begon ik meteen te dansen van plezier.

LONNEKE: Ja, dat hoeft nou ook weer niet.

JOHAN: En denk jij dat die bewoners van dat tehuis dat leuk vinden? Dat jij daar gaat staan krijsen met een kaneelstok in je hand?

LONNEKE: Natuurlijk. Dit was vroeger een enorm populair nummer.

JOHAN: *(zwaar zuchtend)* Ik bedoel niet het nummer, ik bedoel dat jij gaat staan te zingen. Weet Marga dit eigenlijk al?

LONNEKE: *(grote grijns)* Nee, is nog 'n verrassing voor d'r.

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET TWEEDE BEDRIJF

LONNEKE: *(op met glas cola in haar hand)* Zeg Marga, waar heb jij de cognac gezet?

MARGA: Die heb ik verstoep.

LONNEKE: *(grote ogen)* Waarom in vredesnaam?

MARGA: Omdat ik niet wil dat jij vanmiddag sterke drank drinkt liefje.

LONNEKE: *(beetje klagend)* Maar ik wil alleen maar een klein scheutje in mijn cola doen.

JOHAN: In cola moet je geen cognac doen, maar vieux.

LONNEKE: Ja, ik ga m'n cola lopen verpesten. Kom op nou Marga, ik neem echt maar een heel klein scheutje.

MARGA: Ja, ik ken die kleine scheutjes van jou. We gaan vanmiddag voor het eerst dat toneelstukje van jou oefenen jongedame en jij bent de enige die weet hoe dat allemaal in z'n werk gaat.

JOHAN: Ja en jij regisseert dat toneelstukje. *(met een klein lachje)* We hebben niets aan een dronken regisseur.

LONNEKE: Nou, ik vind dit heel erg kinderachtig hoor. *(gaat een beetje mokkend zitten. Neemt een klein slokje van haar glas en trekt een overdreven vies gezicht)*

VINCENT: *(enthousiast)* Én meid? Is 't gelukt?

LONNEKE: *(neemt weer een klein slokje en trekt er een overdreven vies gezicht bij)* Die cola is zonder cognac helemaal niet lekker. *(beetje nukkig naar Vincent toe)* Wát? Wát is gelukt?

VINCENT: Nou, dat toneelstukje natúúrlijk.

LONNEKE: Dat is gelukt. Mijn drankje niet. *(neemt een slok en trekt weer een vies gezicht)* Cola puur maakt me altijd depressief.

MARGA: *(heeft thee voor Vincent neergezet)* Ik neem aan dat jij geen thee wil.

LONNEKE: Nee, die uilenzeik lust ik niet. Maar wel een koekje. *(pakt*

er 2 en begint er meteen van te eten)

VINCENT: Is ie leuk geworden?

JOHAN: Je doelt op het toneelstukje van Lonneke neem ik aan. Dat weten we niet.

MARGA: *(als Vincent haar verbaasd aankijkt)* Ja, de lieve schat wil er ons niets over vertellen.

VINCENT: Maar waar gaat 't dan over?

JOHAN: Weten we ook niet.

MARGA: Het toneelstukje is heel vrolijk. Da's alles wat ze er over heeft losgelaten.

VINCENT: Nou, kom op Lonneke, doe nou niet zo flauw. Vertel ons waar dat toneelstukje over gaat?

LONNEKE: Zo gauw iedereen er is.

JOHAN: Ja, maar als Gerda nou niet komt?

LONNEKE: Dan hebben we een probleem.

VINCENT: Hoezo?

LONNEKE: Ik heb er voor haar ook een rol ingeschreven.

MARGA: *(deurbel. Terwijl ze lachend op staat)* Probleem opgelost.
(af)

VINCENT: *(tot Johan)* O, ik ben toch zo benieuwd.

JOHAN: Anders ik wel.

LONNEKE: *(neemt weer een slok en trekt meteen een vies gezicht. Ze zet het glas met een klap op tafel)* Zo is cola geen moer aan.

MARGA: *(samen met Gerda op. Gerda is zeer smaakvol gekleed)* Ik neem aan dat je thee wil?

GERDA: Ja, doe maar. *(gaat op de stoel van Marga zitten)*

LONNEKE: Daar zit Marga.

MARGA: O, dat geeft niet, ik ga wel ergens anders zitten. *(gaat zitten en schenkt thee in)*

GERDA: *(ziet de 3 A-viertjes en knikt er met een meewarig gezicht naar)* Is dat het hele toneelstuk?

LONNEKE: Ja, meer kon ik niet verzinnen.

GERDA: En ben ik daarvoor helemaal naar hier moeten komen?

MARGA: *(zachtjes lachend)* Welnee. Dit zijn mijn aantekeningen voor die feestmiddag. *(zet de thee voor Gerda neer)* En voordat we met de repetitie van dat toneelstukje beginnen wil ik eerst dit even doornemen. *(pakt de A-viertjes)* Hier staan de namen op van de bewoners, die aan hebben geboden deze middag ook iets te doen. *(zet haar leesbril op...? en leest)* Mevrouw Koppenol wil iets zingen uit de Matheus Passion. De muziek heeft ze op CD staan. *(kijkt de anderen even aan)* Ik neem aan dat niemand daar bezwaar tegen heeft. *(leest)* En meneer Appel wil enkele goocheltrucs doen.

VINCENT: Is dat dat kleine mannetje met die afschuwelijke toupet?

MARGA: Ja. Maar zeg daar alsjeblieft niets over, hij denkt dat niemand het kan zien.

VINCENT: O, om die man heb ik vorig jaar toch zo vréééselijk moeten lachen. Vooral toen die kartonnen hoge hoed scheurde en hij zo verbouwereerd de zaal inkeek. Gaat ie weer goochelen?

MARGA: Ja, hij kan niets anders. En hij wil dat zo graag.

VINCENT: Dan moeten we hem lekker laten goochelen. Dát vind ik. Jullie toch ook zeker?

GERDA: Nou, ik vind wel dat het niveau hiermee ver omlaag wordt gehaald.

MARGA: *(leest)* En mevrouw Schoonzoon wil een voordracht houden.

GERDA: *(hevig verontwaardigd)* En ík mocht dat niet.

VINCENT: Jij speelt toch al in ons toneelstukje mee.

GERDA: *(kijkt heel bedenkelijk)* Ja, daar moeten we het zo meteen nog even over hebben.

MARGA: *(heeft nog even het velletje doorgelezen)* Nou, dat was 't. *(zet haar bril af en legt de velletjes weer op tafel)* Jullie krijgen alle informatie nog over wie wát gaat doen die middag. Dat moet ik nog even uitwerken en uitprinten.

VINCENT: *(overdreven enthousiast)* Nou, kom op Lonneke, waar is dat toneelstukje van jou?

GERDA: Nou... *(overdreven zwaar zuchtend)* ik bèn benieuwd. *(kijkt naar Johan en Vincent)*

LONNEKE: *(pakt intussen de stapel manuscripten)* Ik weet zeker dat jullie heel erg enthousiast zullen zijn. *(ze deelt de manuscripten uit)*

GERDA: Ja, dat bepalen we zo meteen wel. Als we weten met welke kwaliteit we te maken krijgen.

LONNEKE: *(deelt de scripts uit. Geeft Johan en Vincent er een. Als Lonneke bij Gerda is, steekt die haar hand uit, maar Lonneke loopt haar voorbij en geeft Marga een script. Daarna kijkt ze onnozel om zich heen)* Wie heeft er nu nog geen script? O, Gerda niet. *(met een brede glimlach geeft ze Gerda een script. Gerda kijkt haar vernietigend aan)*

VINCENT: Hè, wat zit je nou toch boos te kijken Gerda. Ik vind dat je best wel eens een beetje positiever mag zijn, hoor.

JOHAN: Ja, dat vind ik ook. Lonneke heeft er de hele week hard aan gewerkt.

MARGA: *(Gerda snuift hard)* Ja, laten we het nu eerst maar eens gaan repeteren.

LONNEKE: *(zit weer)* Nee, we gaan het eerst gezamenlijk lezen. Het

repeteren komt daarna pas.

GERDA: *(is intussen gaan lezen. Zwaar verontwaardigd)* Moet ik een postbode spelen?

VINCENT: *(iedereen moet hier uitbundig om lachen)* O, is 't écht?

JOHAN: Ja, hier staat 't. Gerda is de postbode. En ik ben een ambtenaar. *(grinnikt)*

VINCENT: *(beetje verbaasd)* O jee, ik ben een medewerker bij de NASA. *(proest het uit)*

MARGA: O jongens toch, ik ben een dokter. *(ze gilt het uit van de pret)*

GERDA: *(nog steeds verontwaardigd)* Waarom ben ik geen dokter? Of werk ik niet bij de NASA?

JOHAN: Het is duidelijk. Gerda vindt een postbode maar zwaar ondermaats.

VINCENT: Ik heb vroeger een tijdje verkering met een vrouwelijke postbode gehad. Dat was een hele lieve meid. Maar ja... *(zuchtend)* ze moest me niet.

GERDA: *(is hier duidelijk niet in geïnteresseerd)* Ja, hier hebben we helemaal geen tijd voor Vincent. Ik ben hier vanmiddag niet gekomen om naar verhaaltjes over verliefde postbodes te luisteren.

JOHAN: Ze was juist niet verliefd op 'm. Dat vertélt hij net.

VINCENT: En haar moeder mocht me ook niet. Ze vond me niet mannelijk genoeg. Dus maakte ze het uit.

MARGA: *(heeft al die tijd zitten lezen)* Moet ik déftig praten? Dat kan ik helemaal niet.

JOHAN: Nee, dan moet je bij Gerda zijn. *(iedereen lacht)*

LONNEKE: Ja, maar die dokter heeft de gróóste rol in deze sketch.

GERDA: *(nu pas goed verontwaardigd)* Ó... En jij denkt natuurlijk dat ik geen grote rol aankan?

VINCENT: *(is heftig aan het bladeren)* Overal waar ik kijk komt die dokter in voor.

MARGA: *(tot Lonneke)* En had je echt gedacht dat ik deze grote rol wel aan kan?

LONNEKE: Waarom niet. Hier in huis kan je toch ook alles aan. Jij regelt hier álles! Jij bepaalt zelfs of er cognac in cola mag worden gedaan of niet.

MARGA: Ja, maar hier alles regelen is heel wat anders dan een grote rol te moeten spelen.

JOHAN: Lees jij eens tekst van die dokter, Gerda?

GERDA: *(begint meteen de bladeren en leest):* Aáh, meneer Schedeldeuk. *(er wordt door de anderen gegniffeld)* Ja, dat klopt, deze naam heb ik hier op mijn lijstje staan. Mag ik zo vrij zijn me

even aan u voor te stellen, ik ben Eveliene Hersenschil. *(de anderen gieren het nu uit)*

GERDA: *(tot Lonneke)* Waarom heb ik zo'n gekke naam?

LONNEKE: *(met een belerend stemmetje)* Jij hebt helemáál geen gékke naam. Marga heeft een gekke naam. Zij heeft de rol van de dokter.

MARGA: Ja, maar ik kan zo écht niet praten, hoor Lonneke.

LONNEKE: Probeer het eens?

MARGA: Hoe was die tekst ook alweer?

VINCENT: Pagina 4. *(hij wijst de zin in Marga's script aan)* Dáár!

MARGA: *(leest de tekst heel erg gebrekkig en gemaakt 'verkeerd' deftig pratend)* Aáh, meneer Schedeldeuk. Ja, dat klopt, deze naam heb ik hier op mijn lijstje staan. Mag ik zo vrij zijn me even aan u voor te stellen, ik ben Eveliene Hersenschil.

JOHAN: *(er wordt door allen, behalve Gerda, uitbundig gelachen)* Ja, dat lijkt helemaal nergens op Marga.

MARGA: Ik zei toch al dat ik niet zo deftig kan praten.

VINCENT: Lees jij nog eens wat Gerda?

GERDA: *(schraapt haar keel)* Aangenaam. Wees u zo goed te gaan zitten. Goed dan... Ik moet u nog wel even vertellen, mevrouw Schedeldeuk, dat er één klein probleempje is ontstaan.

JOHAN: Véél beter.

VINCENT: Ja hoor. Nét een échte dokter.

MARGA: Ik vind dat we die doktersrol door Gerda moeten laten spelen Lonneke.

LONNEKE: Ja, maar... *(zucht)*

GERDA: *(behoorlijk gepikeerd)* Ja, wat ís er nou?

LONNEKE: *(tot Marga)* Ze kan zo'n grote rol misschien helemaal niet aan.

GERDA: *(hooghartig met heel even haar ogen gesloten)* Nou, ik draai voor zo'n rolletje m'n hand niet om hoor.

JOHAN: Ik vind dat Gerda die dokter moet spelen.

VINCENT: Ja, ik ook. Ze praat net als een échte dokter. Óók zo bekákt! *(er wordt door allen, behalve Gerda, uitbundig gelachen. Daarna kijken ze allemaal Lonneke aan)*

LONNEKE: *(nog een klein beetje tegenstribbelend)* Nou ja... als iedereen dat nou graag wilt.

GERDA: Dus ik speel de rol van die dokter? Goed dan... *(pakt uit haar tas een balpen)* Dan wil ik als éérste haar naam veranderen.

LONNEKE: *(fel)* Néé! *(iedereen kijkt haar verrast aan)* Er worden in mijn sketch géén namen veranderd.

GERDA: Maar ik wil niet door het leven gaan als Eveliene

Hérsenschil.

VINCENT: Maar dat ga je toch ook niet, lieverd. Je heet alleen maar in dit toneelstukje zo.

GERDA: Nóu, dat vind ik al erg genoeg.

MARGA: Mag er geen Pietersen van worden gemaakt, Lonneke? Of Jansen?

GERDA: O, maar ik wil ook geen Pietersen of Jansen heten. Ik had meer gedacht aan eh... Mathilde... Mathilde van Haveland.

VINCENT: Ja, krijg wat aan je voortand. (*iedereen, behalve Gerda, giert het uit*)

LONNEKE: Nee, hier gaan we niet aan beginnen. Het begint met een naam veranderen en voor je het weet zit iedereen óók zijn teksten te veranderen. Als regisseur moet je zo'n stuk met harde hand en veel discipline aanpakken anders wordt het een zootje.

JOHAN: (*is even verrast als de anderen*) Zeg jongens, hoor ik hier nu iemand anders praten, of is het echt onze Lonneke?

MARGA: Ja. Ik heb haar ook nog nooit eerder zoiets verstandigs horen zeggen.

LONNEKE: (*grijnzend*) Deze wijsheid is ook niet van mezelf, maar van een bekend toneelregisseur.

ENKELE SCENES UIT HET DERDE BEDRIJF

Het licht in de zaal gaat uit en Marga gaat voor het dichte **DOEK** staan. Ze is modern en mooi gekleed en heeft een zelfgemaakt feesthoedje op, waarvan het elastiekje over haar kin loopt. In haar handen heeft ze een aantal aan elkaar genieten A-viertjes.

MARGA: (*met iets hardere stem*) Mag ik even stilte, alstublieft? (*Johan of Vincent staat achterin de zaal en roept met een rauwe stem*) Ja hoor, wijfie! Jij wel! (*Marga schiet in de lach*) Dank u wel, meneer De Wind. Wel... Zoals u weet hebben we vanmiddag onze jaarlijkse feestmiddag. En ik moet zeggen, u ziet er allemaal prachtig uit met die feestelijke hoedjes op. En ik zie dat u allemaal overheerlijke taart bij uw koffie hebt.

LONNEKE: (*die voorin de zaal zit en (eventueel) wat ouder is gegrimmeerd! Zegt met een hoge zeurderige stem*) Toen ze bij mij waren, was er geen appeltaart meer.

MARGA: (*lachend*) O, maar ik ben er van overtuigd dat u een overheerlijk ander taartje hebt gekregen, mevrouw Pietersen.

LONNEKE: (*nóg zeurderiger*) Ja, een vlaai. Maar ik lust geen vlaaien. Ik lust alleen maar appeltaart.

MARGA: *(lacht overdreven hard)* Die mevrouw Pietersen, altijd grapjes maken.

LONNEKE: *(beetje nijdig)* Maar ik maak helemáál geen grapje.

MARGA: *(lacht nog heel even overdreven hard)* Nou ja, in ieder geval gaan we nu beginnen met het programma. En ik kan u verzekeren, dames en heren, dat deze middag heel erg vrolijk gaat worden. We beginnen met mevrouw Overveen, die voor u één van haar befaamde verzen gaat voordragen.

LONNEKE: *(weer heel erg zeurderig)* Alwéér? *(Gerda kijkt vanaf de zijkant ontstemd de zaal in)*

MARGA: Geeft u haar een hartelijk applaus, dames en heren. *(Gerda komt in een prachtig mantelpakje en ook een zelfgemaakt feesthoedje op. In haar hand heeft ze een groot perkamentachtig stuk papier. Ze gaat naast Marga staan buigt, zolang het applaus duurt)* Dames en heren... Mevrouw Gerda Overveen. *(af)*

GERDA: *(de éérste zin)* **HET IS GELÚKKIG WEER MEI...** zegt ze 'normaal' op. Het vers draagt ze ontzettend overdreven declamerend op. Ze schraapt overdreven haar keel)

O, wat scheen hij toch vrolijk en blij...

De zon en wij... waren opgetogen en blij...

De regen had ook zóóóóó lang gekletterd...

En het was alweer zóóóóó lang geleden dat de vogels hadden geschetterd...

Maar... het was nu éindelijk mei...

En de mensen... En álle vogels waren weer... blij...

(stilte in de zaal) Het is uit, er mag geklapt worden. *(Gerda buigt, zolang het applaus duurt)*

MARGA: *(gaat naast Gerda staan)* Nou, zegt u nou eens eerlijk, was dat nou niet mooi.

LONNEKE: *(weer met dat zeurderige stemmetje)* Ik vond d'r geen móer an. Wanneer komt meneer Appel? *(Gerda snuift hard en loopt met een nijdig gezicht af)*

ENKELE SCENES UIT HET DERDE BEDRIJF, WAARIN ZE HET SKETCHJE SPELEN

JOHAN: *(op. Hij is gekleed in een nette combinatie met stropdas. Tot Vincent)* Ben ik hier goed?

VINCENT: Ik heb geen idee. Waar komt u voor?

JOHAN: Voor de keuring.

VINCENT: *(beetje verbaasd)* Voor de keuring voor manager bij de firma Kreukelstein en Co?

JOHAN: Ja, daar kom ik voor, ja.

MARGA: *(grote verraste ogen)* O, maar daar ben ik ook voor hier.

VINCENT: Hoeveel mensen hebben ze hier niet voor uitgenodigd?
(ze kijken alle drie vragend naar Lonneke)

LONNEKE: O, heel wat. Er is een zeer deskundige schifting.

MARGA: Een wát?

VINCENT: Schifting!

MARGA: Ja, ik hoorde het wel, ik weet alleen niet wat dat is.

VINCENT: *(schamper tegen Johan)* En dat wil manager worden.

JOHAN: Die maakt geen enkele kans.

LONNEKE: Een schifting is een soort selectie maken uit het aantal personen die zich voor deze functie hebben aangemeld.

MARGA: Hè?... O... *(trekt een grimas dat ze er niets van begrijpt)*

VINCENT: *(met een schampere grijns)* Zo, nu ben je weer helemaal op de hoogte schat.

MARGA: *(gepiqueerd)* Ik ben uw schat niet hoor.

LONNEKE: U bent, meneer?

JOHAN: Wie? Ík?

LONNEKE: Ja ú!

JOHAN: O... *(gaat nu pas voor de tafel staan)* Ik ben meneer Steunhommel.

LONNEKE: *(kijkt op haar A-viertje)* Ja, heb ik er ook op staan. K. Steunhommel.

JOHAN: Klopt. Johan. Zo heet ik.

LONNEKE: *(beetje verbaasd)* Maar Johan schrijf je toch niet met een K?

JOHAN: Ja, dat moet je maar aan Lonneke vragen, die heeft het allemaal verzonnen.

LONNEKE: Lónneke?

JOHAN: *(lacht zachtjes)* Is een té lang verhaal om helemaal te vertellen.

LONNEKE: O... Nou ja, gaat u daar maar zitten. *(Johan gaat zitten, haalt een mobieltje uit zijn zak en drukt die in)* Ik weet niet wat u van plan bent, meneer Steunhommel, maar er mag hier niet worden gebeld.

JOHAN: *(kijkt verbaasd van Vincent en Marga naar Lonneke)* Wat een onzin. Ik moet toevallig een heel belangrijk telefoongesprek voeren.

LONNEKE: Dan doet u dat maar buiten. *(als Johan opstaat zegt ze overdreven vriendelijk)* Als de dokter u binnen roept en u bent er niet dan zeg ik hem wel dat u een héél belangrijk telefoongesprek moest voeren. *(Johan gaat mokkend zitten en bergt zijn mobieltje)*

op. Lonneke laat een brede grijnst zien)

GERDA: *(heeft tijdens de laatste zin van Lonneke op haar horloge gekeken)* Ik geloof dat het tijd is om de eerste kandidaat binnen te roepen. *(kijkt naar de knoppen op het toestel)* Wélke knop moet ik nu ook alweer indrukken? *(twijfelt heel even)* Déze. *(en drukt metéén de knop in. Men hoort geen enkel geluid)*

LONNEKE: *(kijkt met grote ogen naar haar telefoon en zegt hard en hoog)* Bíep! Bíep! *(en drukt een knop in. Als Gerda en Lonneke via het intercom met elkaar praten spreken ze overdreven luid)* Ja dokter Hersenschil?

GERDA: Zeg Lonneke, zijn de kandidaten er al?

LONNEKE: Ja dokter Hersenschil, die zitten hier keurig netjes te wachten.

GERDA: O, maar dat is uitstékend. Zeg, jij bent heel goed te verstaan.

LONNEKE: Dank u dokter Hersenschil.

GERDA: *(nog iets luider)* Kan jij mij ook duidelijk verstaan?

LONNEKE: Alsof u naast me zit, dokter Hersenschil.

GERDA: Heel goed. Zeg, Lonneke. Wil jij mevrouw eh... *(kijkt even op het A-viertje)* Schedeldeuk naar binnen te sturen?

LONNEKE: Okido dokter Hersenschil.

GERDA: Dank je. *(laat nu pas de knop los)*

LONNEKE: *(laat ook de knop los)* Mevrouw Schedeldeuk?

MARGA: *(schrikt overdreven)* Ja, ja, zo heet ik.

LONNEKE: U mag naar binnen gaan. De dokter zit voor u klaar.

MARGA: *(staat weifelend op)* Waar moet ik dan heen?

LONNEKE: *(overdreven wijzend)* Als u dáár, bij die plantenbak bent aangekomen, slaat u rechtsaf en dan loopt u alsmaar rechtdoor en dan ziet u het vanzelf. Dokter Hersenschil heeft de deur altijd waagwijd open staan.

MARGA: O... Nou dan eh... ga ik maar hè? *(loopt naar de plant, ziet dan dat ze de Libelle nog in haar handen heeft. Ze lacht verlegen)* O, ik heb de Libelle nog in mijn handen. *(legt het blad op Marleens tafel en loopt vlug voorbij de plant)*

GERDA: Ah, daar bent u. Mevrouw eh... *(kijkt even op het A-viertje)* Schedeldeuk. Wilt u zo vriendelijk zijn de deur achter u dicht te doen? *(als Marga verbaasd om zich kijkt)* Ja, doet u 'm maar even dicht, dat praat wat makkelijker. *(Marga haalt haar schouders op en sluit de 'onzichtbare' deur)* Prima. *(ze staat op en steekt haar hand uit)* Ik ben dokter Hersenschil.

MARGA: *(geeft Gerda een hand)* O, wat een prachtige naam.

GERDA: *(korzelig)* Vindt u?

MARGA: Ja, deze naam kom je maar weinig tegen.

GERDA: *(beetje binnensmonds)* Gelukkig maar. *(ze gaat weer zitten en maakt een uitnodigend handgebaar)* Gaat u zitten.

MARGA: Dank u. *(gaat zitten en schuifelt wat rusteloos heen en weer)*

GERDA: U bent nerveus zie ik.

MARGA: Och... 'n beetje.

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET SKETCHJE

GERDA: Ja, ja... *(zucht, legt de stethoscoop op tafel en gaat weer zitten)* En dan komt nu de psychische test.

MARGA: O jee...

GERDA: Telt u eens tot tien?

MARGA: *(grote verbaasde ogen)* Párdon?

GERDA: Gewoon even tot tien tellen. Dat is toch niet teveel gevraagd, dunkt me?

MARGA: Nee, nee... Maar eh... *(diepe zucht)* Nou goed dan. Daar gaan we... 1, 3, 5, 7, 9, 10, 8, 6, 4, 2.

GERDA: *(kijkt Marga met grote verbaasde ogen aan. Kort kuchje)* Wilt u eh... dat nog es doen?

MARGA: 1, 3, 5, 7, 9, 10, 8, 6, 4, 2. *(als Gerda een kort blazend lachje laat horen)* Ja, u vindt dit natuurlijk vreemd.

GERDA: Nou... om eh... heel eerlijk te zijn, nogal ja.

MARGA: Ik zal het u uitleggen. Het eh... zit namelijk zo... Ik, eh... *(haalt diep adem)* Hiervoor was ik postbode. Begrijpt u?

GERDA: Nou, niet echt, nee.

MARGA: *(met grote ogen en zéér doordringend)* Ik was... póstbode.

GERDA: Ja, dat zei u al.

MARGA: Nóu... zó liep ik mijn wijk. Eerst aan de ene kant van de straat de oneven nummers. 1, 3, 5, 7, 9. En daarna de andere kant van de straat de even. 10, 8, 6, 4, 2. Begrijpt u 't nu?

GERDA: *(kijkt Marga even aan)* Ja, ja... Vólkomen. Het is mij nu vólkomen duidelijk. Nou ja zeg. Wat ik nu toch meemaak? *(kort lachje)* Maar goed, zolang u de volgorde van de cijfers maar weet, hè. *(staat op en reikt haar hand uit)* U bent goedgekeurd. Gefeliciteerd, u heeft de baan.

AAN HET EIND VAN DE SKETCH ZIT EEN HELE LEUKE CLOU

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto